

[Indenrigsministeren.]

gen. Så kan vi jo til den tid få lejlighed til at drøfte, om vi mener, at disse lovforslag i tilstrækkelig grad løser de problemer, det i denne forbindelse drejer sig om.

Jeg tror nok, at hr. Morten Lange kan have ret i, at problemet om koordinering af de gældende love må komme ind i billedet; det kan formentlig føre til en mere hensigtsmæssig løsning af en række af problemerne.

Skulle der være interesse for en forhandling med mig i udvalget, er jeg selvsagt til rådighed med de oplysninger, vi i indenrigsministeriet kan give.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Antonson*): Der var jo blandt ordførerne stort set enighed om, at det er et vigtigt problem, der her foreligger, og at det presser sig på. Der var derimod ikke ret megen tilslutning til den vej, vi har peget på. Nu er der altså gjort denne landvinding på området, at Dansk Ingeniørforening har udarbejdet sine rapporter. Vi kan ikke se andet, end at hvis vi skal videre frem ad denne vej, så er det, vi har peget på, det helt rigtige, og så er det da lidt ejendommeligt, at man, til trods for at vi altså har valgt den bedste fremgangsmåde, absolut skal finde frem til andre muligheder — der var jo næsten ingen grænser for, hvor mange forskellige forslag der herfra blev stillet blot for at komme uden om det konkrete, der er stillet fra vor side.

Hr. Børge Schmidt udtalte, at han ikke var tilhænger af overadministration, at det var forenkling og besparelse, der presede sig på, og han sagde, at man nu først bør undersøge, i hvilket omfang man kan lappe på den nuværende lovgivning. Det, vi har peget på, er netop, at hvis vi nu skal op på det store niveau, så har vi her 3 klart adskilte områder; man må kunne udpege sagkyndige inden for hvert af disse områder, som virkelig dækker det pågældende område, og så vil man i de initiativer, der kan udgå fra en sådan kommission, naturligvis kunne

bygge videre på den eksisterende lovgivning. Men først at sætte sig det mål at finde ud af, hvor man kan lappe på det nuværende, og så se efter, hvor er de store huller, det vil vi afvise.

En samordning med de andre nordiske landes bestræbelser vil kun udsætte spørgsmålet. Problemet er langt større i vort lille, tætbefolkede område end i Norge og Sverige, hvor man har meget større mængder både vand og luft til rådighed, så hvis vi skal vente, indtil problemet begynder at trænge sig på i de lande, vil vi komme meget langt bagefter.

Hr. Stetter sagde, vi havde tilstrækkelig mange kommissioner her i landet. Ja, det har vi selvfølgelig, men vi har ikke nogen, der netop beskæftiger sig med disse problemer, og det er det, vi peger på.

Til hr. Morten Lange vil jeg sige: vi er enige i, at hvis de eksisterende love kan koordineres bedre, så er det selvfølgelig en vej frem, og den vil vi støtte; men vi vil gerne have, at man dækker det hele ind med det samme.

Den administrative kontrol er svag, siger hr. Morten Lange; vi mangler teknisk personel, og der er ikke uddannet nok endnu, vi må vente, til vi har nok. Ja men hvis det virkelig er sådan, at det er et stort problem, der presser sig på, at vi ikke selv har teknisk personel, så må vi jo kunne importere det. Andre lande er væsentligt længere fremme på dette område; de har sagkyndige, og det er kun spørgsmålet om, hvem der betaler bedst.

I det hele taget er økonomien jo et stort spørgsmål, og både hr. Morten Lange og hr. Svend Haugaard har været inde på, at det vil være en dyr lovgivning, der bliver konsekvensen af det. Jeg kan kun tilføje: jo længere vi venter, jo dyrere bliver det, og det bliver meget dyrere, jo længere vi venter.

Må jeg så til sidst understrege, at der hviler et tungt ansvar på dette ting. Disse problemer trænger sig stærkt på. Vi har ikke på nogen måde — som jeg også var